

Господину

АДВОКАТ

ШЕМАЈА М. ДР МАЈО

БЕОГРАД

МИНИСТРУ УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

Код Кварта Теразијског налази се на раду један предмет по коме се врши тако страховито безаконје, да ми не остаје никакав други пут, до да се обратим за заштиту Господину Министру.

Ја сам предратни закупац једне шешерцијске радионице у Краља Милана ул. Бр. 13 коју сам протоколисао код Београдског Трговачког Суда још 1. априла 1914. год. под Бр. 8552, као што се види из огласа, који подносим ./. у овереном препису. За време окупације, користећи се тадашњим приликама, фирма Поповић и Ристић заузела је овај мој локал и исти претворила у магазу, па је исти задржала неко време и по ослобођењу Србије.

Али по пресуди Београдског Суда за спорове о закупу од 27. Јуна 1919. год. Бр. 1404, коју подносим ./.2 у верном препису, речена фирма морала је да напусти тај локал и да исти преда мени.

Та пресуда донета је на основу закона од 17. априла 1919. год. који је још у важности и коме је утврђено, да сам предратни закупац овог локала, да сам у њему обављао пре рата своју радњу и да ИМАМ ПРАВО И ДАЉЕ ДА УЖИВАМ ОВУ РАДИОНИЦУ.

У правно уређеној земљи извршна пресуда судске је светиња, која стоји изнад свега и свакога, па је то и код нас било до скора. Али представник речене фирме г. Младен Поповић који је за време рата згрнуо силно богатство, мислио је када да својим богатством може помрачити светињу судске одлуке па је безброј пута и на разне начине покушао, да ме избаци из овог локала, који ми је по извршној пресуди судској морао уступити. Сви ти покушаји негових остали су безуспешни, јер се није нашла ни једна власт, која би заљубав газда Младену негирала извршну пресуду судску и погазила зак

Најзад се он обратио Одбору за станове и ту је успео.

До душе по чл.25. уредбе о становима Одбор за станове је апсолутно ненадлежан у овом случају, јер за мене важи одредба друге алинеје тач. д. зак. од 17. априла 1919. год. и кад је надлежни суд извршном пресудом својом јаврдио, **ДА ЗАКУПНО ДОБРО УЖИВАМ У СМИСЛУ ЊЕГОВЕ НАМЕНЕ** и да имам право и даље да га употребљавам у истом смислу, онда Одбор за станове нема ту шта да каже. А најмање сме он да негира оно, што је судском пресудом у редовном спору утврђено.

Према томе мишљење Одбора у тој ствари има по закону толико исто вредности колико и мишљење неког Афричког Долај Ламме. Али је Одбор и ако апсолутно ненадлежан, ипак дао своје "мишљење" па је у томе раду испољио толико пристрасности и у своју одлуку унео толико неистина, да се човек мора згранути, да се тако може што десити у сред престонице једне уређене државе.

Довољно је само да напоменем, да док многобројна сиротиња месецима чека на одлуку Одбора по својим молбама, докле је по овој молби Младена Поповића поступљено одмах и за неколико дана свега донета је већ одлука и иста одмах послата кварту на извршење, ма да сам противу неправилног рада Одбора изјавио жалбу Министарству за Социјалну Политику.

Али сада тек настаје оно, због чега излазим пред Господина Министра.

Кварт Теразијски чим је примио акта, одмах је донео наредбу да се у року од три дана иселим из свог локала. А кад је мој правозаступник указао старешини кварта на незаконитост ове одлуке и обратио му пажњу на то, да се овом одлуком повређује, како закон од 17. априла 1919. год. тако и сама уредба о становима, и да најзад **МОЈЕ ИСЕЉЕЊЕ НЕ ТРАЖИ СОПСТВЕНИК КУЋЕ, БЕЕ ЗАКУПАЦ МЛАДЕН ПОПОВИЋ, КОЈИ ПО УРЕДБИ НЕМА ПРАВО НА ОТКАЗ**, г. старешина је одговорио, да је одлука донета и да се иста не може изменити, А ако је не поступим по тој наредби, да ће ме он казнити и тиме ми дати могућности да ствар дође пред суд.

Али тако није поступљено, јер кварт у место да донесе пресуду којом ме кажњава за неизвршење његове наредбе, донео је решење под Бр.5133, да се силом власти избацити из овог локала у коме већ 9 година држим своју радионицу. На закључку тога решена стављено је, да се противу истог могу жалити Министарству за Социјалну Политику.

За овакву диспозицију нема ослонаца ни у једној јединој законској одредби.

Ни по закону ни по многобројним уредбама, које су до сада издаване, одлуке полицијских власти не полежу разматрању Министарства за Социјалну Политику и ако се допусти појединим органима власти да сами одреде онга, које разматрати њихове одлуке, можемо лако дочекати и то, да се у неко решење унесе диспозиција да се противу истог може изјавити жалба римском папи или неком јерусалимском рабину. Законски би оваква диспозиција имала исту вредност као и диспозиција коју је кварт теразијски унео у своје решење.

Таквим начином кварт ми је на супрот одредбама устава и закона земаљских одузео могућност да од надлежног суда добијем одлуку по овоме. А суд је надлежан по овој ствари, јер постоји закон од 17. априла 1919. год. који изрично предвиђа случај, који сад хоће кварт да расправи.

Кварт је с тога био дужан да цео предмет пре доношења какве одлуке упути надлежном суду да он исту донесе одлуку. А кад то није хтео учинити, већ је донео наредбу, онда је био дужан казнити ме за неизвршење наредбе. Али ни то није учинио. А да би незаконитост која се по овом предмету спроводи од првог тренутка била комплетна, кварт ме је казнио за недолазак на позив.

Казнио ме је са десет дана затвора због тога, што сам по позиву који је послат из кварта 5. априла да му предстанем истог дана у 10 часова пре подне, па је мени предмет после тога времена дошао 6. ов. мца изјутра. И изречену казну је извршио одмах надамном, као што се види из признанице, коју подносим ./3.

Овом казном, која је нечувена и незампаћена у аналима полицијским, кварт је најбоље документовао сврју необјективност

и тежњу даме што пре избаци из локала из кога ме по закону нико не може избаци.

С тога се шалим противу таквога рада и молим: да изволи Господин Министар затражити од кварта теразијског:

- 1/ Сва акта овога предмета, која су тамо заведена под Бр. 5133 и
- 2/ Акта изречене казне надамном по пресуди под Бр. 5267 "због недоласка на позив."

да по размотрењу истих наредити кварту да свој рад саобрази закону од 17. априла 1919. год. и предмет упути на расправу надлежном суду.

МОЛИМ НАРОЧИТО ДА СЕ ОВАЈ ПРЕДМЕТ ТРЕТИРА КАО ХИТАН, да не би кварт извршио своју незакониту одлуку пре но што Господин Министар размотри предмет.

6. Априла 1921. год.
Београд.

Понизан,

Амер Самаровић
Крoja Митанов 13

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

Кралевине Србе, Хрвата и Словенаца
УПРАВНО ОДЕЉЕЊЕ

Убр. 6761

7 априла 1921 г.
у Београду

Уштевац 2. Београд

П. М. Самаровић

С мањом доз

*се заинтересовао
у вези са 7 објекта
у којима се одржава
издржавање ван дома
и сл.*

*По наредби
Мин. у. дел.
в. д. Начелника
Управа ван дома
Радичевић*

КРАЈЕВИНА СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Административно Одељење
10-11-12
Бр. 13484
1921 г.
БЕОГРАД

Владим Тугарић

24 априла 1921 г.

*Управи у вези са 7 објекта у вези са
издржавањем*

По наредби
Управног града Београда

Јан

КРЕ А-13127-1921-142